

ven. Det var efter vor Opfattelse Udvalgets Op-
gave at finde den skarpeste, utvetydigste Form for
Folkethingets Protest imod Regjeringens Udsærd.
Denne fandt vi i Forfættelsen af Finanslovsfor-
slaget. Vi følte os i fuld Overensstemmelse med
Landets offentlige Mening, med den berettigede
Særme, som Ministeriets Fremgangsmaade har
vakt rundt om i Folket, naar vi ansaa det for
umuligt, at det danske Folkething vilde vedtage en
Finansbevilling, der skulde omfatte den hele Række
af Indtagter og Udgifter, som i Finansaaet
ere afholdte ved Ministeriets egenmægtige Be-
slutning med Tilfidsættelse af Grundlovens § 49
og under Paaberaabelse af en Gjemmel, hvis
Ugyldighed er ligesaa aabenbar, som dens Benyt-
telse er krænkende for Rigsdagens Myndighed over
Landets Finanster og faretruende for Folkets Kon-
stitutionelle Liv og Rettigheder overhovedet.

Naar Folkethinget saaledes forfattede Finans-
lovsforlaget, havde Ministeriet erkjendt, at det
Skn af Hjemmel til at raade over Landets Penge,
som Ministeriet havde skabt sig i den ovennævnte
kongelige Udsærdigelse af 12te April, vilde være
bortfalden, og Folkethinget vilde ved Forfættelsen
have sat sin forfatningsmæssige Modstand mod
Ministeriets Overgreb paa den klareste og virk-
somste Maade, som under de givne Omstændigheder
var mulig.

Vore Meningsfæller i Udvalget have imidler-
tid ikke kunnet slutte sig til denne Fremgangs-
maade, og vi skulle derfor angve vort Stand-
punkt med Hensyn til de af dem som Udvalgets
Flertaal gjorte Indstillinger.

Flertaallets første Indstilling, der gaar ud
paa, at den „foreløbige Lov“ af 12te April 1877
ved den forfattede 1ste Behandling af Finanslov-
forlaget for 1877—78 udfilles fra sin Forbin-
delse med dette, staar ikke i Døblisset saa klart
for os, at vi paa Sagens nuværende Trin kunne
deltage i denne Indstilling. Der synes herved
tilsigtet en Udstykning af Regjeringens Finans-
lovsforlag i tvende selvstændige Forhandlings- og
Afstemningsgjenstande; men det er os ikke tyde-
ligt, hvorledes en saa gennemgribende Omdan-
nelse kan foregaa under en Sags 1ste Behand-
ling, og navnlig have vi ikke i den Henseende fundet
nogen Beledning i den Fremgangsmaade, der benyt-
tedes 1853, og hvortil Udvalget os undtagne henvi-
ser. I Aaret 1853 forelagdes der ikke een, men tvende
Love, og den Afstemning, hvortil man sigter,
var ikke en Deling af eet Lovforlag, men en Mo-
difikation af Dagsordenen, der gik ud paa at be-
handle hver af disse Love for sig, medens For-
manden havde samlet dem under eet Nummer. Men
selv bortset herfra, forstaa vi ikke, ved hvilken
Fremgangsmaade Flerतालlet tænker at iværksætte
den tilsigtede Udskillelse, lige saa lidt som det
forekommer os, at Flerतालlet har givet os nogen Anvi-
sning til at skjønne over, i hvilken Form og med hvilket
Indhold de særskilte Forslag eller Udskillelsen

ville blive omdelte til Medlemmerne og opførte
paa Dagsordenen. Da Flerतालlet heller ikke har
udtalt sig om, hvad der ved denne Fremgangs-
maade søges opnaaet, maa vi foreløbig stille os
afventende over for en Indstilling, der efter saa
langvarige Overvejelser dog ikke synes os at
have overvundet Vanskeligheder, som vi efter vort
ovenfor udviklede Standpunkt ikke indse Nytten
eller Nødvendigheden af at indbringe i denne
Sags Behandling.

Det følger af det her Anførte, at vi ogsaa
med Hensyn til Flerतालlets Indstillinger under
2) og 3) maa afvente en Forklaring af, hvad
der bliver den egentlige Mening med og Virkning
af de Afstemninger, Flerतालlet har ønsket foretagne,
navnlig for saa vidt angaar selve Finanslovsfor-
slagets Indhold, efter at den omhandlede Udskil-
lelse har fundet Sted, samt Betydningen af, at
dette Finanslovsforlag i den ændrede Skikkelse
gaar til 2den Behandling.

Hvis Flerतालlets Indstilling under 1) ikke
vinder Thingets Bifald, antage vi, at Indstillin-
gerne under 2) og 3) dermed bortfalde. Under
denne Forudsætning gaa vi ud fra, at alle Med-
lemmer af Thinget, der for Alvor ønske, at Folke-
thinget skal sætte sit Ugyldighedsstempel paa Re-
gjeringens saatalde foreløbige Lov af 12te April,
ville samle sig om Forfættelsen af Finanslovsfor-
laget for 1877—78, saaledes som dette er
forelagt af Regjeringen.

Endnu skulle vi tilføje, at for saa vidt Fler-
तालlet udtaler sin Redebonhed til at anbefale
Thinget Vedtagelsen af en midlertidig Finanslov
af sædvanligt Indhold gjældende for et til Fore-
tagelsen af nye Bølg passende Tidrum under
Forudsætning af, at Ministeriet ved at begjære
en saadan viset noget Omste om at tilveiebringe
en midlertidig lovlig Tilstand, for at forberede
enten et Regjeringsstiftelse eller et nyt Forsøg paa
at vinde det danske Folk for sin Politik, kunne
vi slutte os til denne Udtalelse. Derimod ere
vi ikke tilbøjelige til at tilraade Thinget nogen
Bevilling, der ved at føres tilbage til Fi-
nansaarets Begyndelse vilde godtgjende helt
eller delvis de af Ministeriet under Paaberaa-
belse af den „foreløbige Lov“ af 12te April
afholdte Udgifter og oppebaarne Statter.
Sæller ikke kunne vi deltage i noget Skridt, der
ved Benyttelse af det private Initiativ vilde paa-
nøde Ministeriet en Bevilling, som det er dets
konstitutionelle Pligt at søge tilveiebragt, og uden
hvilken dets Fortættelse af Regjeringen er uden
Gjemmel i Forfatningen. Vi ville anse en saa-
dan Benyttelse af det private Initiativ for skiftet
til at fordunkle den Hovedsætning i vor Grundlov,
at det er Ministrene, der ere ansvarlige for Re-
gjeringens Førelse; men denne Grundsætning maa
vi hævde med saa meget større Styrke overfor et
Ministerium, hvis Handlinger staa i afgjørende